

Privind în largul zării

Lucica Boltasu

E frig afară, gerul crapă piatra
Și scârțâie zăpada sub picioare,
În limbi de foc e îmbrăcată vatra
Ce-mbie la un timp de reflectare.

Trosnește lemnul prins de vâlvătaie,
Iar inima-mi vibrează în neștire,
Când a aprins Isus în ea văpaie,
A pus atunci și-un gând de nemurire.

Și meditez privind în largul zării,
Prin ochiul de fereastră albăstruie,
Căci nu aș vrea să dau cumva uitării
Cât am făcut și ce mi s-a dat mie.

E tare frig! Sunt minus zece grade,
Mai că nu-ți vine ca să ieși din casă,
Dar ca un om creștin și cumsecade,
Pornesc la drum pentru că mie-mi pasă!

Îmi pasă de sărmani, de toți aceia
Ce-și plâng amarul, văduve, orfani,
De cei ce nu mai au în ochi scânteia,
Căci au pierdut-o prin troieni de ani.

Îmi pasă de bolnavii din spitale,
Bătrâni uitați în case de chirpici,
De cei căzuți și părăsiți pe cale,
De oropsiți, că-s mari sau că sunt mici.

Calc apăsător, afară e-ntuneric,
Aud cum țipă neaua sub picioare
În universul meu rotund, empiric,
Cânt o cântare pentru lumea mare.

Ea ne vorbește despre mântuire,
Despre iertare, dragoste și har,
Isus Cristos venit din nemurire
Ne-a dat o haină albă, nouă-n dar.

Ne-a pus inel în deget, ce onoare,
Din partea unui Fiu de Împărat!
Răscumpărați, primit-am noi iertare

POEZII ONLINE

Și de păcat El ne-a eliberat.

E frig afară, gerul crapă piatra
Și scârțâie zăpada sub picioare,
În limbi de foc e îmbrăcată vatra,
Ce-mbie la un timp de reflectare.

Și meditez privind în largul zării,
Prin ochiul de fereastră albăstruie,
Căci nu aş vrea să dau cumva uitării
Cât am făcut și ce mi s-a dat mie.

03/01/17, Deva-Lucica Boltasu